

AAN DIE VOETE VAN JESUS

DEUR

Christo Nel

Inleiding

Van oral oor die wêreld roep profetiese stemme ons op om tyd te spandeer om weer van nuuts af te ontdek wie God die Vader, God die Seun en God die Heilige Gees werklik is. En wat in Sy hart aangaan. Hoe Hy dink oor ons en wat Sy planne vir nou is.

Hierdie jaar is God se jaar. Waarin Hy wil hê die fokus en kollyg moet op Hom en Hom alleen wees.

Natuurlik wil Hy mense, en veral Sy mense seën. Maar hierdie jaar wil Hy hê dit moet gaan oor Hom, as die God wat seën.

Daarom het ek in hierdie Bybelstudie-reeks gepoog om God se mense weer lus te maak om tyd te spandeer aan die voete van Jesus.

Mag God self dit gebruik tot Sy eer.

Die skrywer,

Christo Nel

Tel 021-851 0003

Sel 0827702397

nchristo@lantic.net

www.nuwewyn.co.za

INHOUDSOPGAWE

DEEL 1	4
WAT BETEKEN DIT OM 'N DISSIPEL TE WEES.....	4
DEEL 2	7
EK HET GEKOM DAT JULLE DIE LEWE KAN HÊ	7
DEEL 3	11
WAT BEHEL HIERDIE LEWE IN CHRISTUS ALLES?	11
DEEL 4	14
HIER NUWE LEWE IN CHRISTUS IS 'N EWIGE LEWE.....	14
DEEL 5	17
HIERDIE LEWE EN DIE VERLOSSING VAN DIE BOEIE VAN SONDE EN DOOD.....	17
DEEL 6	21
HIERDIE LEWE IN CHRISTUS IS ALGENOEGSAAM EN ONUITPUTLIK	21
DEEL 7	25
HIERDIE LEWE TRIOMFEER SELFS OOR DIE NATUUR-WETTE EN MAGTE OM ONS	25
DEEL 8	28
HIERDIE LEWE LAAT BLINDES WEER SIEN.....	28
DEEL 9	31
HIERDIE LEWE OORWIN SELFS DIE DOOD EN AL SY FINALITEIT.....	31

DEEL 1

WAT BETEKEN DIT OM 'N DISSIPEL TE WEES

Hoofpunte

- *Die hart van dissipel-van-Jesus-wees*
- *Wat behels die nuwe lewe in Christus alles*
- *Die nuwe lewe is ook bedoel om ons vry te maak van gebondenheid aan sonde en die dood*

Wat ons in hierdie gedeelte met mekaar deel is die fondasie van alles wat in hierdie reeks hierop volg.

Wat beteken dit om 'n "dissipel van Jesus te wees"?

- *God se mense word met baie name in die Nuwe Testament aangedui. Soos, onder andere, met die naam "Christen" (Hand. 11:26). Van die ander name wat die meeste gebruik word is name soos "dissipel", "gelowige", "heilige", "broer", en "mense van die Weg". Ons gaan in hierdie reeks fokus op die naam "dissipel van Jesus".*
- *"Dissipel" beteken "die wat wil leer of volg". Wat egter belangrik is om raak te sien is dat die klem nie bloot lê op die ontvang en "aanleer" van nuwe inligting nie, maar eerder op die "praktiese uitleef" van dit wat geleer is. En dit is in hierdie sin wat hierdie woord "dissipel" 30 keer voorkom in die boek Handeling (‘n mens hoor dit sommer in die titel van die boek!).*
- *Dit is ook die woord wat gebruik word om ons verhouding tot Jesus te beskryf. Wat dan aandui dat ons een van diegene is wat leer by Jesus Christus self, om dan dit wat ons geleer het, in die praktyk te gaan uitleef. Dit is immers wat dit beteken om 'n "dissipel van Jesus" te wees.*
- *Maar hierdie woord impliseer ook bepaalde waarhede oor Jesus self. Naamlik dat Hy die Leermeester/Onderwyser is van wie ons alles leer. Daarom is dit insiggewend om raak te sien dat Hy 3 name het wat hiermee verband hou, naamlik: Leermeester, Rabbi en Here/Meester (vgl Joh. 3:2).*
- *Natuurlik was Jesus 'n ander soort Onderwyser, want sê Hy, dit wat Hy ons leer kom direk "van God af" (Joh. 14:10). Daarom beklemtoon Johannes in sy evangelie dat dit vir Jesus daarvoor gegaan het dat ons Hom en die Vader werklik moet "leer ken". (Hierdie uitdrukking kom 55 keer voor in die Johannes-Evangelie).*
- *Die ander begrip wat hiermee saamhang in die Johannes-evangelie is die begrip "waarheid", wat 25 keer in dié Evangelie voorkom. "Julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak" (Joh. 8:32).*

- *Nog 'n begrip wat hiermee saamhang is die begrip "lig", wat 23 keer voorkom in dié Evangelie. In so 'n mate dat 'n mens kan sê dat die Johannes-evangelie se onderwerp juis is: "Ons leer die waarheid ken in die lig van die Een wat genoem word: "Waarheid" en "Lig". Wat dan sommer 'n goeie leuse is van wat dit beteken om in die dissipel skool te wees saam met Jesus.*
- *Verder gebruik Johannes die titel "Rabbi" 8 keer as hy na Jesus verwys. Wat maar net verder beklemtoon dat Johannes graag wil hê ons moet Jesus as ons Onderwyser ontdek. (Lukas gebruik bv nooit hierdie titel vir Jesus nie, want vir hom was dit weer belangrik dat ons Jesus as die "Here" en "perfekte Man" sal ontdek.*
- *Ek sê dit alles om aan te toon dat die hart van Christen-wees is om by Jesus Christus, ons Onderwyser, se eie voete, Hom as "Jesus die Christus" intiem en baie persoonlik te leer ken. (Soos Paulus dit daar in Fil 3:8 en 10 so treffend in woorde raakvat). Dit moet ons diepste begeerte wees.*

Wat het en wil Jesus vir mense leer?

- *Elke onderwyser het 'n bepaalde vakgebied of onderwerp waarop hy of sy fokus. Sommige fokus op die teologie; ander leer ons die wetenskap beter ken. Maar wat het Jesus ons geleer? Waarop het Hy gefokus in Sy lering? (Probeer eers self antwoord voor ek vir julle sê.)*
- *Die antwoord is eenvoudig. Jesus se onderwerp was: Hyself. Joh. 14:6 – Ek is die weg, die waarheid en die lewe. Joh. 10:14 – "Ek is die goeie Herder. Joh. 6:48 – "Ek is die brood van die lewe. Joh. 10:9 – "Ek is die deur". Joh. 11:25 – Ek is die opstanding en die lewe. Hy het verder baie oor Sy Vader gepraat, maar soos met al die ander dinge wat Hy geleer het, het Hy dit altyd in verband gebring met Homself. Joh. 14:9 – Ek en die Vader is een. Hy het baie oor die Heilige Gees gesê, maar ook dan, telkens, aangetoon wat die Gees se verhouding met Homself is. Hy het baie oor lig en waarheid gesê, maar dan om aan te toon hoe nou Hy en waarheid en die lig met mekaar saamhang.*
- *Natuurlik was dit vir die mense moeilik om te aanvaar, en baie rewolusionêr. Daarom hoor ons hoe hulle sê: Joh. 7:46 – Niemand het nog ooit soos hierdie man geleer en gepraat nie. Mark. 1:22 – Hy leer met 'n outoriteit wat die leermeesters van Sy tyd nie gehad het nie. En boonop het alles oor Homself gehandel.*
- *In Mat. 11:29 sê Hy vir Sy dissipels: Neem My juk op julle, en leer van My ..."* Daarmee beklemtoon Hy dat dit wat Hy ons wil leer, werklik lewe kan gee. Omdat die inhoud van wat Hy ons wil leer, Hyself is en daarvoor gaan om in 'n daaglikse intiem-persoonlike liefdesverhouding met Hom te wees.
- *Ja, Hy leer ons baie dinge, baie woorde, wat gaan maak dat ons "Sy woorde" gaan onthou (Luk. 24:8). Maar Hy gaan ons meer as net woorde leer. In hierdie proses gaan ons Hom leer ken, en gaan Sy lewe en Hyself ons lewe beïnvloed. Soos Hyself gesê het daar in Joh. 6:63: Die woorde wat Ek met julle gedeel het, is gees en lewe. Dit was dus meer as net woorde.*
- *Kom ons vra die vraag: Waarom het Jesus werklik aarde toe gekom? Dan kan ons antwoord soos 1 Tim. 1:15 antwoord: ... Om sondaars te red. Of soos Luk. 19:10*

antwoord: ... Om die wat verlore is te red. Wat alles waar is. Maar inderwaarheid, het ons reeds mekaar geantwoord: Hy het gekom sodat ons Hom werklik kan leer ken. En dit is baie wyer en meer omvattend as wat 'n mens met die eerste opslag sou dink.

- *Die geboorte van Jesus in Betlehem was immers nie die geboorte van die Seun van God nie. Hy het lankal reeds bestaan voor hierdie wêreld bestaan het. Daarom praat Hy daar in Joh. 17:5 van die heerlijkheid wat Hy gehad het voor die wêreld bestaan het. Daarom sê Johannes daar in Joh. 1:1: In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God. Die "Onderwerp" van ons "fering" begin doer vêr, voordat daar sprake van tyd was, in die ewigheid.*
- *Die volgende ding wat vir ons belangrik is om te onthou is dat toe Jesus mens geword het, het Hy Sy goddelikheid wel afgelê. Maar tog was God self "in" Jesus, soos Jesus dit self by 'n paar geleenthede beskryf het (Joh. 10:38; 14:10,11; 17:21,23). Dit wat God vir die mens wou kom doen, het Hy in die menslike gestalte van Jesus van Nasaret kom doen.*
- *Jesus het in Sy persoon alles gehad wat die mens veronderstel was om van die begin af te hê en te wees. Maar as gevolg van die sondeval het die mens, deur sy ongehoorsaamheid, dit nooit verder daarna gehad nie. Daarom moes die Man van alle manne, die Mens, dit weer vir die mens terug bring.*
- *In die Persoon van Jesus het die mens weer alles ontvang wat God vir ons bedoel het. In Sy woorde, maar ook in Sy dae en lewe, het al daardie woorde wat Hy gesê het waarheid vir ons geword. As Hy dus sê: "Ek is die lig", of: "Ek is die opstanding en die lewe", is dit nie net woorde nie, maar word daardie woorde ook deur Sy dae en lewe deel van dit wat die Vader ook vir ons bedoel het.*
- *Dit is verder vir ons belangrik om op te merk watter soort dissipels Jesus vir Homself daar in die begin gekies het. Nie die geleerdes, slimmes, goeies of rykes nie. Nee, Hy het gefokus op dié wat leeg was. Sodat Hy hulle kon vul met wat Hy vir hulle gehad het, en dit wat werklik die verskil kon maak (1 Kor. 1:26,27).*
- *Om dus werklik voluit baat te vind by Jesus, is om toe te laat dat Hy jou heeltemal leeg maak. Sodat Hy jou weer kan vol maak met wat Hy het.*
- *Diegene wat dink hulle weet alles, wat so vol van hulleself en baie kennis is, is juis diegene wat steeds honger en dors weggegaan het van Jesus af. (Hoor wat sê Jes. 66:1 tot 3 in die verband).*
- *God soek weer mense wat bereid is om alles wat hulle weet, neer te lê by die voordeur van hierdie dissipelskool van Jesus. Sodat Hyself jou kan leer. Word weer oop vir dit wat Hy met jou wil deel. (Joh. 7:37 en 38).*
- *Laat ons opnuut besef ons is "dissipels van Jesus" wat nog soveel het om by Hom te leer. Daar is nog soveel meer wat Hy ons oor Homself wil leer. As ons Hom maar net wil toelaat.*

DEEL 2

EK HET GEKOM DAT JULLE DIE LEWE KAN HÊ

In Joh. 10:10b sê Jesus: “Ek het gekom dat hulle die lewe kan hê, en dit in oorfloed.”

Ons is terug in die Evangelie van Johannes, want dit is Johannes se hart in sy evangelie om die mense van God te help om iets van Jesus, en die lewe wat ons in Jesus het, te verstaan. Die grootste gedeeltes van die ander evangelies is om vir ons die historiese verhaal te vertel van Jesus se aardse lewe.

Daarom begin die Johannes-evangelie ook met die woorde: “In Hom was daar lewe, en die lewe was die lig van die mens.” (Joh. 1:4). En eindig Johannes die hoofdeel van sy evangelie met die woorde: “Jesus het nog baie ander wondertekens, wat nie in hierdie boek beskrywe is nie, voor sy dissipels gedoen. Maar hierdie wondertekens is beskrywe sodat julle kan glo dat Jesus die Christus is, die Seun van God, en sodat julle deur te glo, in sy Naam die lewe kan hê.” (Joh. 20:30,31)

Is dit nie merkwaardig dat byna dieselfde woorde in Joh. 1:4; Joh. 10:10b; en in Joh. 20:30 en 31 staan nie? Letterlik in die begin, in die middel en aan die einde van hierdie evangelie staan dat in Jesus “lewe” is.

En dit is ons antwoord op die vraag: Waarom het Jesus eintlik na hierdie wêreld toe gekom om mens te word? Alles wat Jesus gesê het, en alles wat Hy gedoen het, het alles te make met hierdie “lewe” wat Hy gekom het om vir ons te gee.

Die tweede ding wat ons gou agterkom in die Johannes-evangelie is dat Jesus duidelik aan ons kom demonstreer het dat om hierdie lewe te besit, ‘n wonderwerk nodig is (vgl Joh. 1:12,13; 3:5). Sonder ‘n wonderwerk is dit onmoontlik om hierdie lewe te hê. Iets bonatuurlik moet met ‘n mens gebeur om hierdie lewe in sy of haar lewe te ken en te proe.

Die derde ding wat ons opmerk is: God se Woord openbaar dat die “hê van hierdie lewe” die begin en fondament is van al die ander werk wat God in Sy mense se lewens wil doen. Hy kan verder niks in ons lewe doen voordat ons hierdie lewe het nie (Joh. 3:36; 5:39,40). Nadat Hy jou vertel het van die moontlikheid van hierdie nuwe lewe moet Hy letterlik terugstaan en sê: Ek kan niks vir jou verder doen voordat My lewe nie in jou is nie.

Kom ons gaan kyk nou wat leer die Johannes-Evangelie ons verder oor hierdie lewe.

Ek wil jou weer terugneem na die woorde daar in Joh. 20:30: “Jesus het nog baie ander wondertekens, wat nie in hierdie boek beskrywe is nie, voor sy dissipels gedoen ...” Let op: Hy het die wonders in die teenwoordigheid van Sy dissipels gedoen. Hy het juis die wonders in Sy dissipels se teenwoordigheid gedoen omdat hulle Sy dissipels was. Hulle moes immers leer wat al hierdie wonders werklik beteken, om weer op hulle beurt, in Sy diens, hierdie werk van Hom voort te sit.

Jesus het nie sommer net wonders gedoen om wonders te doen nie. Hy het dit gedoen om iets vir Sy dissipels daarmee te leer. Al het die skare ook daarby gebaat, was dit in die eerste plek bedoel vir die dissipels. Daarom het Hy elke keer soveel moeite gedoen dat hulle moes verstaan wat en waarom Hy sekere dinge gedoen het. Hulle moes verstaan hoe dit wat Hy doen, inpas by dit wie Hy is as die Christus, en die lewe wat Hy vir ons kom gee het in Hom.

‘n Dissipel van Jesus moet hierdie lewe in en deur Jesus leer ken, aan die voete van Jesus.

Kom ek haal verder weer aan uit Joh. 20:31: “Maar hierdie wondertekens is beskrywe sodat julle kan glo dat Jesus die Christus is, die Seun van God, en sodat julle deur te glo, in sy Naam die lewe kan hê.”

Die 3 belangrike dinge wat jy moet raaksien is “wondertekens”, “glo” en “die lewe kan hê”. Want met hierdie 3 begrippe het ons die hele Johannes-evangelie opgesom. Kom ons kyk na elkeen van hulle afsonderlik:

- **“Wondertekens”**

Johannes gebruik in sy vertelling 7 wonders wat Jesus gedoen het om aan sy lesers Jesus en die lewe wat daar in Hom is, te wys.

In die Nuwe Testament word daar 4 woorde gebruik wat ons met “wonders” kan vertaal. Die een woord wat gebruik word, wil meer die idee beklemtoon dat wat hier gebeur “wonderlik en buitengewoon” is. Die ander woord beklemtoon weer die “wonderkrag” of bonatuurlike krag wat in elkeen van hierdie gevalle aan die werk was. Die derde woord wil beklemtoon dat wat hier gebeur, in ‘n sin ‘n paradoks of teenstrydigheid is met die normale orde wat dinge gewoonlik gebeur. En die laaste woord wat in die evangelies gebruik word, is juis hierdie een wat Johannes eerder in sy evangelie gebruik. Hierdie woord beklemtoon die feit dat hierdie wonders “tekens” was. Elkeen van hulle het dus iets aangedui, iets probeer sê. Daar was altyd iets agter dit wat gebeur het, hoe wonderlik dit dan ook al is wat gebeur het.

- **“Glo”**

Die tweede woord is “glo” – Hierdie woord is ‘n sleutelwoord in hierdie evangelie en kom 98 keer daarin voor. Daarom sê Johannes self dat hy alles wat hy geskryf het, juis geskryf het “sodat julle kan glo ...”

Maar wat beteken “glo”? “Glo” beteken twee dinge: die een is ‘n erkenning dat iets of iemand die waarheid is of die waarheid praat. Maar dit gaan in hierdie geval nie net daarvoor nie. Dit gaan eerder oor ‘n glo “in” iemand, wat baie meer is as net ‘n verstandelike keuse. Dit gaan oor ‘n oorgawe aan iemand anders, ‘n keuse om iemand totaal te vertrou met jou lewe en met jou hele menswees.

Johannes stel dit so in Joh. 1:12: “Maar aan almal wat Hom aangeneem het, dié wat in Hom glo ...”

As jy dit in ‘n prentjie-vorm sou wou oorsit, kan jy voorstel hoe jy op ‘n stoel gaan staan met jou hele gewig, sonder om te twyfel of daardie stoel jou gewig sal dra of jou dalk in die steek sou laat. Dit is wat dit beteken om “in” daardie stoel te glo. En dit is presies wat dit beteken om “in” Jesus te glo.

- **“Lewe”**

Dit bring ons by die derde term: “lewe”.

Al hierdie “tekens” was net instrumente wat Jesus gebruik het. “Glo” was die reaksie van die mense op wat hulle gesien en beleef het rondom Jesus. “Lewe” was die resultaat van hulle reaksie. Hulle het hulleself heeltemal aan Hom in volle vertroue oorgegee en “lewe” van Hom af ontvang.

Wat beteken of behels hierdie “lewe” dan?

Ten minste kan ons aan mekaar sê dat niemand hierdie “lewe” kan hê voordat hulle nie totaal oorgegee het in geloofsvertroue aan Jesus nie.

Verder moet ons sê dat die “lewe” waarvan ons hier praat totaal verskil van enige ander vorm van lewe wat ons andersins met hierdie woord sou aandui. Ons praat immers hier van ‘n lewe wat die werk is van die lewende God deur die werking van Sy Gees in mense. Dit is so ‘n anderse soort lewe dat Petrus daar in 2 Petrus 1:4, gelowige dissipels van Jesus selfs beskryf as dat hulle “deel kry aan die Goddelike natuur...” Alles om te probeer omskryf wat ons ontvang het toe God hierdie lewe in ons bewerk het.

Was Jesus anders as ander mense? Enigiemand kon dit sien. En wat die verskil gemaak het was hierdie “lewe” wat in Hom was. “In Hom was daar lewe” sê Johannes dit daar in Joh. 1:4.

Hierdie “lewe” het sekere dinge meegebring: Dit het ten minste gemaak dat Jesus anders na Homself gekyk het as die meeste van ons. Hy het bv die volgende dinge oor Homself gesê: Ek en die Vader is een (Joh. 10:30). Ek doen die dinge wat Hom (die Vader) plesier (Joh 8:29). Die werke wat Ek doen, doen Ek in die Vader se Naam (Joh. 10:25).

En dit was alles oor hierdie “lewe” wat in Hom was. Dat dit ‘n “lewe” was wat Hy van die Vader ontvang het. Wat veroorsaak het dat Hy en die Vader in hierdie geweldige hegte liefdesverhouding was, wat ‘n mens totaal verstom. Wat veroorsaak het dat Hy heeltyd bewus was van God, die Vader, by Hom en in Hom. En Sy wil en hart vir Sy lewe geken het en vir dit wat rondom Hom aangegaan het. Wat werklik hierdie “eenwees” met die Vader veroorsaak het.

Dit was die hart van hierdie “lewe”. En Jesus het juis gekom sodat ons hierdie “lewe” in oorfloed, tot die hoogste mate, ook kan hê. Sodat ek en jy ook hierdie geweldige intieme wete en gedurige beleving kan hê van God se by-ons-wees, in-ons-wees, eenwees met God en dit wat in Sy hart vir ons lewe en vir dit wat rondom ons aan die gang is.

Maar hierdie “lewe” behels nog meer. “Lewe” het altyd die eienskap dat dit nog steeds groei, anders lewe dit nie meer nie. Dit is byvoorbeeld waar van dit wat tans in jou tuin by die huis is. En as iets lewe, beteken dit dat daar ‘n konstante proses aan die gang is van groei en ontwikkeling. Dit is die wet van lewe. Anders is dit eenvoudig dood.

En so was dit ook in die lewe van Jesus. Daarom lees ons daar in Heb. 5:8 tot 10 die volgende: “Hoewel Hy die Seun was, het Hy deur alles wat Hy gely het, geleer wat gehoorsaamheid is. En toe Hy volmaaktheid bereik het, het Hy vir almal wat aan Hom gehoorsaam is, die bron van ewige saligheid geword en is Hy deur God verklaar tot Hoëpriester volgens die priesterorde van Melgisedek.”

Elkeen wat dus hierdie “lewe” in hom het, sal dus ook groei en ontwikkel. Paulus sê daarom ook in Ef. 4:14 tot 16: “Dan sal ons nie meer kinders wees nie; ons sal nie meer soos golwe op en af en heen en weer geslinger word deur elke wind van dwaalleer as vals leraars ons met hulle slinksheid en listigheid op dwaalweë wil wegvoer nie. Nee, ons sal in liefde by die waarheid bly en so in alle opsigte groei na Christus toe. Hy is immers die hoof, en uit Hom

groeï die hele liggaam...” En in Ef. 4:13: “... Dan sal ons, sy kerk, soos ‘n volgroeïde mens wees, so volmaak en volwasse soos Christus.”

As ons dus nie groeï in hierdie “lewe” in ons nie, is daar iets baie ernstig fout met ons.

Ek wil opsom. Hierdie lewe was dus anders. Dit het veroorsaak dat Jesus anders oor Homself en na Homself gekyk het. Dit het ‘n ander verhouding met die Vader ten grondslag gelê. En daar was konstante groeï.

Ons sien al hierdie dinge geïllustreer in hierdie Evangelie. Nikodemus kom na Jesus in die nag. Hy noem Jesus ‘n leermeester (Joh. 3:2). Omdat Jesus geweet het wat hom pla, begin Hy toe met hom gesels oor die Koninkryk van God. Maar dan sê Hy vir hom: Jy kan nie deel word van hierdie Koninkryk as jy nie van God ‘n ander “lewe” kry nie. En dit kry jy letterlik deur “weer gebore te word”. En dit is die werk van God se Gees in ons. Dan kry jy hierdie anderse, nuwe lewe, met ‘n ander aard.

Maar hierdie “lewe” maak ook dat ons anders oor onself en dinge dink en kyk.

Ons dien dit geïllustreer in die gesprek wat Jesus met die Samaritaanse vrou gehad het in Joh. 4. Sy wou die geheim weet van werklike lewe. Sy het soveel dinge probeer, maar niks het gewerk nie. En dan begin Jesus met haar praat oor hierdie “lewe” wat Hy vir haar kan gee. En die beeld wat Hy gebruik is dié van “lewende water” wat Hy vir haar gee, wat gaan begin lewe in haar en vir ewig gaan lewe. As sy hierdie lewe aanvaar en het wat Hy vir haar wil gee, en wat in Hom is, gaan sy die geheim van die lewe ontdek.

En in hierdie proses ontdek sy iets van dit wat Johannes in die volgende paar hoofstukke daarna verduidelik as hy aantoon dat Jesus en die geestelike leiers van Sy tyd in totaal verskillende wêreldes geleer het. En die hart van hierdie verskilte was, soos Hy vir hulle gesê het: Julle ken nie die Vader nie! Want julle vader is die duiwel self (Joh. 8:44). My Vader is God self.

Omdat hulle nie die lewe gehad het wat Hy gehad het nie, het hulle so van Hom verskil. En dit is hierdie nuwe lewe wat ook die Samaritaanse vrou se lewe verander het, soos wat dit soveel ander se lewens verander het wat hierdie “lewe” leer ken en ervaar het.

In Joh. 12 verduidelik Jesus die aspek van konstante groeï deur ‘n uitstekende illustrasie. In vers 24 tot 26 sê Hy die volgende: “Dit verseker Ek julle: As ‘n koringkorrel nie in die grond val en sterwe nie, bly hy net een; maar as hy sterwe, bring hy ‘n groot oes in. Wie sy lewe bo My liefhet, verloor dit; en wie sy lewe in hierdie wêreld nie bo My liefhet nie, sal dit vir die ewige lewe behou. As iemand My wil dien, moet hy My volg; en waar Ek is, daar sal my dienaar ook wees. As iemand My dien, sal die Vader hom eer.”

Deur die nuwe lewe in ons, wat letterlik ‘n opstanding uit die dood is, volg daar ‘n groot oes. En is daar geen einde aan die moontlikhede vir konstante groeï en oes nie. Dit is die krag van hierdie lewe wat nou in ons is.

G’n wonder Johannes sê daar in 1 Joh. 5:12 die volgende nie: “Wie die Seun het, het die lewe; wie nie die Seun van God het nie, het ook nie die lewe nie.”

As ons die Seun het, het ons hierdie lewe. En sal ons weet dat ons hierdie lewe het, En die wonder is, dat ons sal beleef hoe hierdie lewe net meer en meer (oorvloedig) vir en in ons ‘n werklikheid word. Want dit hou aan groeï in ons.

DEEL 3

WAT BEHELS HIERDIE LEWE IN CHRISTUS ALLES?

Die Griekse woord, “*maythen*”, wat ons gewoonlik vertaal met “*dissipel*”, of “*volgeling*”, of “*leerling*”, kan ook verstaan word as “*vakleerling*”, of “*apprentice*” in die Engels.

Jesus was immers vir die grootste deel van Sy lewe op aarde ‘n skrynwerker, en Hy het geweet dat Hy nie net besig was om aan Sy dissipels kennis oor te dra nie, maar eerder besig was om vir hulle “*the skills of the business*” te leer.

Die klem was op die praktyk, nie op die kognitiewe oordrag nie. Daarom wou Hy nie net lektor wees nie, maar eerder demonstreerder en moduleerder. Daarom neem Jesus altyd Sy dissipels, destyds, maar ook nou, na praktiese situasies toe om ons te leer. En kry Hy ons betrokke in die situasies sodat ons deel daarvan kan word, want Hy weet ons leer net werklik deur ervaring.

In die Nuwe Testament is daar drie fases in dissipelskap.

- **Die algemene roeping aan almal**

Die eerste deel van hierdie roeping was werklik heel in die algemeen, waarmee Hy vir almal wat wou hoor, gesê het: Kom, volg My. En ‘n klomp mense het gereageer op hierdie oproep.

Maar jy weet uit die Skrif en uit ervaring dat onder hierdie groter groep daar baie mense was wat sê hulle ken en volg Jesus, maar van wie dit later geblyk het dat dit net woorde was.

- **Maar, julle, wees My dissipels!**

Daarom maak die Skrif gedurig hierdie onderskeid tussen die groter skare wat Jesus gevolg het, en daardie groepie mense wat werklik Sy dissipels was. Dit was die mense wat met Hom besigheid bedoel het, en Hy met hulle. Vir hulle wou Hy die “*besigheid leer*”. Op. 17:14 praat selfs van hulle as diegene wat “*geroep*” en “*gekies*” is.

- **Gaan dan heen en maak ander My dissipels!**

Dit is die derde fase wanneer Hy hulle dan weer uitstuur met die groot opdrag.

Kom ek vra jou: Waarvoor, vir watter werk of besigheid, het Jesus dan Sy dissipels gekies? En dus ook vir ons vandag?

En die antwoord is eenvoudig: Vir die werk in Sy koninkryk.

Twaalf was die syfer van die koninkryk van die begin af. So het God die twaalf stamme van die volk, Israel, gekies om die fondasie in te lê waarop Hy die koninkryk vir ‘n hele wêreld wou lê. En daarom kies Jesus ook twaalf dissipels spesifiek (Luk. 6:13). Later sou hulle natuurlik baie meer word. Om hulle spesifiek hierdie besigheid in Koninkryk Onbeperk te leer.

'n Ander belangrike ding wat ons moet opmerk is die volgende: Jesus het lankal geweet hoe dinge gaan gebeur in Sy lewe hier op aarde en daarna. Hy het geweet Israel sou Hom as die Messias en die Koning van die Koninkryk, en die Koninkryk as sulks dus, verwerp (Joh. 1:10,11). Daarom het Hy geweet daar kom 'n tyd wat Hy vir Israel dit wat daar in Mat. 21:43 staan, moes sê. Ja, dat Hy die besigheid uit die hande van Israel sou moes neem om eers vir die twaalf, en daarna wyer, aan al Sy volgelinge wat later sou kom, die ekklesia, sou gee. Hulle wat Hom sou aanneem omdat hulle glo Hy is die Koning en die Verlosser-Messias (Joh. 1:12, Hand. 2:36).

Maar hulle was ook mense wat verstaan het dat die ou Israel bloot 'n aardse koninkryk was waar God Sy Koninkryk wou kom vestig as teken vir die res van die wêreld. Maar dat hulle ook bedoel was as 'n teken van die nuwe koninkryk van die hemel wat die Messias op aarde so kom vestig.

En dit is by hierdie nuwe Koninkryk van die hemel se vestiging nou op aarde, waarby ons almal betrokke is. En dit is hierdie besigheid wat Hy vir Sy dissipels prakties wil leer.

Die hart van hierdie nuwe, geestelike en hemelse koninkryk is juis hierdie hemelse lewe waarvan Johannes in sy evangelie gesels as hy die volgende oor Jesus sê: In Hom was daar lewe (Joh. 1:4; 10:10b; 20:31).

Dan vertel hy van 7 tekens wat Jesus gedoen het om vir ons die hart te teken van hierdie lewe van die koninkryk. Hy weet daar was soveel meer wat Jesus gedoen en gesê het, maar hy het spesifiek hierdie 7 gebeure gekies as tekenend van dit wat hy glo die hart van hierdie nuwe lewe is (Joh. 21:25).

Die 7 tekens wat hy gekies het, is die volgende:

- 1. Water wat in wyn verander het (Joh. 2:1-11).*
- 2. Die genesing van die koninklike amptenaar se seun (4:43-54).*
- 3. Die genesing van die verlamde man by die bad van Betesda (5:1-17).*
- 4. Die voeding van die 5000 plus (6:1-15).*
- 5. Die loop op water (6:16-21).*
- 6. Die genesing van die man wat blind gebore is (9:1-41).*
- 7. Die opstanding van Lasarus uit die dood (11:1-44).*

Kom ons begin om 'n bietjie na die eerste van hierdie 7 tekens te kyk.

1. Water wat in wyn verander het (Joh. 2:1-11)

Ons sê altyd vir mekaar dat ons die "lewe" in Jesus ontvang het. Hierdie teken help ons om iets meer te verstaan van wat dit werklik beteken. Naamlik, dat die hart van hierdie "lewe" dit is wat die seremoniemeester daar by die troue oor die nuwe wyn gesê het (vers 10). Enige

ander soort lewe, in vergelyking met hierdie lewe, is van 'n swakker gehalte. Maar jy weet dit eers as jy die lewe wat Jesus gee, persoonlik geproe het.

Dit is ook insiggewend dat hierdie teken "op die derde dag" plaasvind. Dieselfde dag wat Jesus uit die dood sou opstaan (1 Kor. 15:4). Want hierdie "lewe" is niks anders as die opstandingslewe wat Jesus vir ons bewerk het nie. Toe het Hy kom ingryp en vir ons iets nuuts kom aanbied. In ons verleentheid; toe ons misluk het; toe alle feestelike besig was om te verdwyn. Toe kom Hy en neem ons mislukking en skaamte weg en gee ons nuwe lewe wat ons in staat stel om weer ons koppe op te tel en met vertroue en vreugde die fees van die lewe verder te vier.

As jy iets van hierdie verandering, wat die nuwe lewe wat Jesus kan gee, wil raaksien, gaan kyk maar net wat gebeur het met die dissipels na die opstanding van Jesus. Met Sy kruisiging het alles gelyk asof dit misluk het, en het hulle gewonder of hulle 'n fout gemaak het om in Hom hulle vertroue te plaas. Soveel so dat hulle skaam was om aan iemand te erken dat hulle Sy dissipels was (Luk. 22:56,57).

Maar kyk ons 'n paar dae later na hulle, sien ons mense wat gespog het daaroor dat hulle Sy dissipels was (Hand. 2:14 e.v.; 14:13). Toe was hulle dapper en bereid om hiervoor selfs te sterf. Waar hulle lewens voorheen net om hulleself gedraai het, kon hulle van hulleself vergeet en kon hulle die belange van Jesus Christus en Sy Koninkryk bo alles stel.

Voorheen het hulle bittermin empatie vir mense in nood gehad (Mat. 14:23; Luk. 9:54); maar nou het hulle harte uitgegaan na al die mense in nood rondom hulle in die wêreld.

Voorheen wou hulle opgee as dinge 'n bietjie hard of moeilik was om te verstaan (Joh. 6:66); maar nou was niks vir hulle te swaar om te verdra of te verduur ter wille van Jesus en die Koninkryk nie. Want hierdie lewe het vir hulle nuwe stamina gegee en krag om te volhard.

En dit alles as gevolg van dit wat in hierdie nuwe wyn was. Dit maak mense anders. As God se Gees dit aan ons kom bedien, vul ons met dit wat in Christus was. Ja, dit wat 'n Paulus daar in Kol. 1:27 maak sê het: Christus, die heerlijkheid van ons hoop.

Sonder hierdie nuwe lewe in ons, deur die werking van God se Gees, het ons geen werklike hoop gehad nie. Maar nou, met hierdie nuwe lewe in Christus Jesus in ons, Sy karakter in ons, en met 'n nuwe verhouding met God die Vader, sien ons vir alles kans.

Mense het na Jesus gekyk en vir mekaar gevra: Maar is Hy nie die skrynwerker nie (Mark. 6:3). Daar was net iets anders in Hom. Daar was hierdie nuwe outoriteit en kwaliteit van lewe. En dan daardie karakter!

As hierdie selfde lewe nou ook in ons is deur die werking van God se Gees in ons, sal mense die verskil kan sien. Wat hulle sal maak sê: Maar hoekom is hierdie mens so anders! Alles oor die kwaliteit en smaak van hierdie nuwe lewe wat hulle in ons lewe proe en sien. O, mag dit waar wees van elkeen van ons se lewe!

DEEL 4

HIER NUWE LEWE IN CHRISTUS IS 'N EWIGE LEWE

Voordat ons 'n bietjie verder oor die volgende teken gesels wat Johannes in sy evangelie vermeld, moet ek net eers 'n ander woord met jou bespreek.

En dit is dat Johannes hierdie "lewe" wat ons in Jesus het, "**ewige lewe**" noem (Joh. 3:16).

Verstaan mooi, daar is net een manier hoe ons deel kry aan hierdie "ewige lewe", en dit is as ons in 'n intiem-persoonlike geloofs- en liefdesverhouding met Jesus Christus staan. Hy is die lewe, en sonder Hom kan ons nie hierdie lewe hê nie. Die oomblik wat ons kies om in Hom te glo, kry ons deel aan hierdie lewe, omdat Hy in ons kom woon deur die werking van God se Gees. En dit is juis God se Gees wat hierdie lewe aan ons, in ons, kom bedien. Daarom is dit insiggewend dat Paulus ook die Heilige Gees die "Gees van Christus" noem (Rom. 8:9).

Nou kan ons verder gesels oor die tweede teken wat Johannes gekies het om hierdie lewe te verduidelik.

2. Die genesing van die koninklike amptenaar se seun (4:43-54).

Kom ons lees Joh. 4:45 tot 54. Die sleutel vers in hierdie gedeelte is dit wat daar in verse 52 en 53 staan: "Hy vra hulle toe presies wanneer hy begin beter word het, en hulle antwoord hom: "Gistermiddag eenuur het die koors hom verlaat. Die pa het toe besef dat dit op dieselfde oomblik was waarop Jesus vir hom gesê het: 'Jou seun lewe.' En hy en sy hele huisgesin het tot geloof in Jesus gekom."

'n Mens merk 'n paar belangrike dinge op in hierdie storie:

- Hierdie man was van Kapernaum, 'n offisier van die koning en ongetwyfeld 'n ongelowige.
- Hoor jy hoe eerbiedig spreek hy Jesus aan?
- Dan merk 'n mens ook op hoe hy glad nie geaffronteer is deur Jesus se woorde aan hom daar in vers 48 nie: "As julle nie tekens en wonders sien nie, glo julle eenvoudig nie." Telkens het Jesus hierdie soort dinge gesê (vgl Joh. 2:4) om vir mense die geleentheid te gee om te kies: Gaan dit vir hulle oor die dinge wat Jesus doen, of gaan dit vir hulle oor Jesus en oor geloof in Hom as persoon.
- Omdat hierdie man dit verstaan het, hoor ons hom sê: "Here, kom tog voordat my kindjie sterwe."
- Jesus hoor hoe hierdie man se hart en gees sê: Here, dit gaan nie vir my oor nog 'n wonder of teken nie. Dit gaan vir my oor U. Net U kan die verskil hier maak! En daarom reageer Jesus soos Hy altyd reageer op hierdie soort gelowige roepe van mense!
- Behalwe dat hierdie amptenaar se seun genees, is die uiteindelijke resultaat daarvan dat hierdie man en sy hele familie gekies het om in Jesus Christus te glo.

- Daar word twee keer gepraat van “glo” in hierdie gedeelte. En dit is belangrik dat jy opmerk dat daar ‘n verskil in betekenis is in wat “glo” in elkeen van hierdie gevalle beteken. Die eerste “glo” het dui aan dat hierdie man geglo het dat wat Jesus daar sê die waarheid is, terwyl die tweede “glo” daarvoor gaan dat hierdie man en sy familie gekies het om “in Jesus” te glo. M a w dat hulle gekies het om met hulle hele lewe Hom verder te dien en te volg as Verlosser en Here.

Met dit gesê, kan ons nou verder oor hierdie “lewe” gesels en veral soos hierdie teken dit belig.

Het jy mooi gelees wat daar in vers 52 en 53 staan? Een uur daardie middag het Jesus vir die man gesê dat sy seun lewe. En, volgens sy diensknegte se boodskap, was dit een uur daardie selfde middag wat sy seun lewendig geword het!

In die Johannes-evangelie is dit belangrik om raak te sien as Johannes so pertinent na die tyd-aspek van dinge verwys (vgl ook Luk. 23:44). Hierdie man moes die hele pad terug na sy mense toe stap van Kana na Kapernaum. Wanneer presies hy weer sy diensknegte raakgeloop het, weet ons nie. Heel waarskynlik moes hy êrens langs die pad oorslaap en was dit eers die volgende môre die een of ander tyd.

M.a.w. Jesus se woorde het letterlik, oor alle tyd en afstand heen, lewe bedien aan hierdie seun, presies die presiese oomblik wat Jesus dit uitgespreek het. Niks, geen afstand, geen tydsduurte, kon hierdie lewe keer om te werk nie. Want dit is die soort “lewe”, wat Johannes dan “ewige lewe” noem, omdat dit ook “ewig” in Jesus is, wat Jesus self aan mense bedien.

En daarom beleef elkeen wat hierdie “lewe” êrens langs die pad in hulle lewe ervaar, dat Hy die “ewige” Seun van God is wat die “ewige lewe” ook aan ons bedien het.

Omdat Hy God is, is Hy oral en enige tyd, en kan Hy oral en enige tyd werk soos en hoe Hy wil. Daarom is Hy ‘n Verhoorder van gebed oral en enige tyd oor die wêreld heen, alle tye nog.

En daarom kan ek en jy enige tyd, enige plek, vir mense enige tyd, enige plek bid en presies ervaar wat hierdie offisier beleef het. Omdat ons glo dat Hy wat hier by ons is, wat self deur Sy Gees in en om ons aan die werk is, en dus nader aan ons is as ons elmboog, is Hy ook daar aan die werk en naby mense.

Hierdie Jesus hoef net ‘n woord te spreek en tyd en afstand verdwyn.

Jesus het hierdie offisier se hart en geloof raakgesien en daarom toets Hy dit. Vra Hy hom as’t ware: Bedoel jy werklik erns met My? Vertrou jy My werklik?

En toe hierdie man met ‘n mostersaad-grootte geloof antwoord, laat Jesus sy berg-probleem verdwyn.

Dit is altyd wat gebeur as ons in Jesus, die ewige Seun van God, glo. Geloof raak altyd Sy hart en sit dit in beweging. En dan kan niks dit keer nie. Nie tyd nie, en ook nie afstand nie.

Kom ons bedink ‘n bietjie die implikasies hiervan. Paulus praat van gelowiges as mense wat “in Christus” is. Asof ons “in een plek”, onmiddellik, oor alle grense van tyd en afstand heen, skielik net op een plek almal saam is. Dit is wat dit beteken om “in Jesus” een te wees. “In Jesus” verdwyn alle landsgrense, verdwyn alle nasionaliteite, alle verskille en word dit alles totaal onbelangrik en irrelevant.

Soos hierdie man, wat 'n heiden eens was, beleef het.

Tot op hierdie stadium het die Jode gedink hulle alleen is God se volk en God is net met hulle in hulle land besig. Maar in 'n oogwink deurbreek Jesus al hierdie grense.

Dink net daaraan: Veral waar en wanneer ons bid, op daardie presiese oomblik, is ek en jy een met soveel Christene wat derduisende myle van ons verwyderd is. Omdat ons en hulle deur dieselfde lewe, hierdie "ewige lewe" bedien en verander is.

Onthou jy wat Johannes daar in hoofstuk 20:30 gesê het? Naamlik dat Jesus hierdie tekens gedoen het "in die midde van Sy dissipels"? En in die sin dat "dissipel" veral beteken "een wat besig is om die besigheid aan te leer".

Nou ja, om iets van Christus en die lewe wat ons in Hom het, te leer, is om ook hierdie geheim te begin ervaar wat ons in hierdie teken aan die werk sien.

Baie van ons het dit al in gebed belewe. Maar ons kan dit ook op baie ander plekke beleef. Ons gaan beleef hoe Jesus op soveel plekke dwarsoor die aarde presies dieselfde dinge vir Sy mense sê en laat belewe, dat ons verwonderd daarvoor gaan staan!

Soos in die boek Handeling in hoofstuk 10 gebeur het. Onthou jy: hoe 'n ongelowige in Sesarea aan die bid was, terwyl 'n Christenman terselfdertyd aan die kus van Palestina in Joppe aan die bid was. En in een oomblik het Jesus al twee se gebede beantwoord sodat Hy in die proses verheerlik kon word.

Nou kom sê Jesus vir ons, as Sy moderne dissipels: Hierdie selfde lewe is ook in julle en deur julle aan die werk. Maak iets daarvan. Word weer bewus van die geweldige krag wat daar in hierdie lewe is, wat deur gebed aan mense oral en enige tyd bedien kan word.

Dink net wat kan gebeur as ons iets hiervan begin verstaan en Jesus begin vertrou om hierdie lewe aan sovele van Sy lydende volgelingen oor die wêreld heen te bedien! Sodat Sy Naam verheerlik kan word daardeur. Hy is immers oral, tegelykertyd.

DEEL 5

HIERDIE LEWE EN DIE VERLOSSING VAN DIE BOEIE VAN SONDE EN DOOD

3. Die genesing van die verlamde man by die bad van Betesda (5:1-17).

Kom ons lees hierdie gedeelte saam.

Ons het vir mekaar aangetoon dat dit belangrik is om elke keer te kyk na die reaksie wat plaasvind na elkeen van hierdie tekens. En in hierdie geval is dit weer so.

Let op dat hierdie teken plaasvind teen 'n tipiese Joodse agtergrond. Dit was ten tye van die "fees van die Jode", wat heel waarskynlik die Paasfees was, en dus die grootste van al die Joodse feeste. Wat dan ook verklaar waarom daar soveel Jode in Jerusalem was – die Jode hoef destyds net vir die Paasfees, ten minste, in Jerusalem te gewees het.

Verder was dit 'n Sabbat. Dit word 4 keer genoem in hierdie paar verse, en is dus, volgens die oorspronklike skrywer, geweldig belangrik. Die Sabbat, en die reëlings daarrondom, was die hart van die lewe van die tipiese Jood, want dit was die simbool wat alles verteenwoordig het wat vir hom kosbaar was in sy godsdienst.

Dit is so belangrik dat ons dit begryp, want ek glo dit is die sleutel wat ons gaan help om hierdie gebeure soveel beter te begryp.

Maar 'n ander ding wat belangrik is vir ons om raak te sien is dat hierdie wonderteken plaasvind in 'n man se lewe wat 38 jaar totaal magteloos was as gevolg van sy fisiese gebrek.

Kyk mooi na hierdie man. Hier lê hy op sy matjie op die grond. Vasgevang in 'n magteloosheid in sy situasie vir 38 jaar op hierdie aarde. Maar tog weier hy om net in pure hopeloosheid sy situasie te aanvaar.

'n Mens kan jou dit voorstel: hoe hy daarom telkens sukkel om op te kom om in die bad te kom. Net om elke keer te laat te wees, en te moet teruggaan na sy dun matjie daar op die grond waar hy altyd lê.

Daardie matjie was as't ware sy tronksel, sy boeie, wat hom gevange gehou het in magteloosheid. Die plek wat vir die meeste ander mense 'n plek was van rus en vrede, maak dat hy geen rus vir sy siel het nie. Al vir 38 jare lank.

Maar daar lê nog selfs iets dieper hier agter teen die tipiese Joodse agtergrond daarvan. 38 jaar is 'n tipiese Bybelse prentjie van Israel wat vasgevang sit onder die wet, en vasgevang sit in die woestyn. Onthou jy hoe God die volk uitgelei het uit Egipte. Maar dan, as gevolg van hulle ongeloof, hulle vir 38 jaar moes teruglei die woestyn in. En daar het 'n hele geslag gesterf sonder om ooit die waar-word van God se belofte van 'n nuwe lewe, van vryheid, in 'n land van melk en heuning, te geniet.

Hulle kon miskien self probeer om daar te kom, maar uiteindelik het hulle net al in die rondte, in sirkels, vir 38 jaar lank getrek. Sonder om ooit uit te kom by dit wat in God se hart vir hulle was. Sonder om ooit die rus en vrede te beleef wat God vir hulle bedoel het. En so het hulle gevange gebly in hulle bed van magteloosheid van hulle eie vlees.

Hoe duidelik hoor ons nie dit wat Paulus daar in Romeine 10:1-3 sê nie! Hoor ons hoe hy oor sy mede-Jode sê: “Broers, my hartewens en my gebed tot God vir my volk is dat hulle gered word, want ek kan van hulle getuig dat hulle vol ywer vir God is, maar sonder die regte insig. Hulle het hulle nie gesteur aan die manier waarop God mense vrysprek nie. Hulle wil niks van God se manier van vryspraak weet nie; hulle probeer dit op hulle eie manier kry.”

En hoor ons ook hoe hy oor homself en sy eie worsteling daar in Rom. 7:19, 21-24 die volgende uitroep:

“Die goeie wat ek wil doen, doen ek nie, maar die slegte wat ek nie wil doen nie, dit doen ek.... So vind ek dan hierdie wet in my: ek wil die goeie doen, maar al wat ek doen, is die slegte. Diep in my wese vind ek vreugde in die wet van God, maar ek vind in my doen en late ‘n ander wet, wat stryd voer teen die wet van my gees. Dit maak my ‘n gevangene van die wet van die sonde wat in my doen en late aan die werk is. Ek, ellendige mens! Wie sal my van hierdie doodsbestaan verlos?”

En so hoor ons hierdie man by die poel van Batesda ook in hierdie selfde woorde uitroep: Wat ek wil doen, kan ek nie. Maar wat ek nie langer wil doen nie (om hier te bly), moet ek nou al die tyd doen. O hoe ellendig tog, wie sal my van hierdie doodsbestaan verlos!

Kom ons dink verder oor Israel in die algemeen. Onthou jy hoe die skrywer van die brief, Hebreërs, altyd gepraat het van die land van belofte as “God se rus”, wat maak dat hy die volgende daar in Heb. 4:9 sê: “Daar wag dus nog steeds ‘n Sabbatsrus vir die volk van God ...”?

Ons wat die Nuwe Testament het weet dat die land van belofte in die Ou Testament maar slegs ‘n tipe was wat ons vir ons vinger-wys na die lewe wat ons s’n kan wees in Christus Jesus. Daarvoor het Hy immers uit die dood opgestaan.

Israel moes deur die Jordaan, wat in vloed was, kom om hierdie land van belofte in te gaan. Wat ‘n prentjie is van hoe elkeen wat wil ingaan en deel kry aan hierdie nuwe opstandingslewe in Christus, eers deur die dood moet gaan om nuut te kan lewe.

God moes vir ‘n Josua roep om op te staan en om in te gaan in hierdie nuwe land van belofte, wat lankal reeds in God se hart hulle s’n was. Net soos is die nuwe lewe wat Christus vir ons deur Sy opstanding en oorwinning vir ons verwerf het, reeds eeue gelede in God se hart vir ons.

Tog moet ‘n Paulus Christene oproep daar in Ef. 2:6: “Ja, in Christus Jesus het Hy ons saam met Hom opgewek uit die dood en ons saam met Hom ‘n plek in die hemel gegee ...” En in die brief aan die Galasiërs, moet Paulus, in 49 n.C., aan gelowiges in Suid-Galasië skryf en hulle waarsku oor hoe ‘n gebondenheid aan die Ou Testamentiese wet weer gelowige mense kan vasboei in magteloosheid, en kan maak dat Jerusalem en haar mense maar steeds slawe bly (Gal. 4:25).

Presies soos hierdie man hier by die bad van Batesda eintlik maar net nog ‘n magtelose slaaf was.

Maar die brief aan die Galasiërs vertel ook van iets anders. In hierdie brief herinner Paulus ons daaraan dat ons “seuns” is van God, deur ons geloof in Christus Jesus, en dat dit die Heilige Gees is wat hierdie seunskap ‘n realiteit in ons lewens elke dag maak.

Kom ons nou terug na Johannes se evangelie toe, hoor ons hoe hy sê: “Eers as die Seun julle vry maak, sal julle werklik vry wees.” (Joh. 8:36). En: “Toe sê Jesus vir die Jode wat in Hom glo: “As julle aan my woorde getrou bly, is julle waarlik my dissipels; en julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vry maak.” (Joh. 8:32).

Die oomblik as ons werklik hierdie nuwe lewe, hierdie ewige lewe, in Jesus geproe het in geloof, skep die Heilige Gees hier in ons die werklikheid dat ons vry is, ook vry van die wet, omdat ons nou seuns is van die lewende God.

Hierdie “vryheid in Christus”, “vry-wees” in Christus staan nie minder as 11 keer in die brief aan die Galasiërs nie! Hoor het hoe staan dit daar in Gal. 5:1: “Christus het ons vry gemaak om werklik vry te wees. Staan dan vas in hierdie vryheid en moet julle nie weer onder ‘n slawejuk laat indwing nie.” En in Gal. 5:13: “Julle, broers, julle is tot vryheid geroep. Moet net nie julle vryheid misbruik as ‘n verskoning om sonde te doen nie, maar dien mekaar in liefde.”

En omdat hierdie nuutgevonde vryheid ‘n vryheid “in Christus” is, verbaas dit ons nie om te ontdek dat die naam van Christus 43 keer in hierdie brief genoem word nie!

Alles om maar net vir ons te sê: Al wil ek vir julle baie oor julle nuutgevonde vryheid teenoor die wet sê, is die belangrikste waarvan ek julle wil vertel “Christus” en dit wat julle s’n is in Christus. Deur God se genade in Christus.

Ek sê spesifiek “genade”, want ek weet nie of jy opgelet het nie, maar Johannes praat in hierdie wonderteken ook van die “vyf” pilaargange daar by die bad van Batesda. Soos ek al soveel keer gesê het: Johannes is ‘n kunstenaar met woorde, en elke ding wat hy sê, sê hy met rede.

Het jy geweet dat die getal “vyf” in die Bybel God se genade voorstel?

Hoe kosbaar is dit dan nie om elke keer as jy dink aan jou hand se vingers, of jou voet se tone, of aan jou vyf sintuie, om te besef dat jy aanmekaar gesit is met vywe, wat jou herinner aan God se genade nie!

Ons is bedoel om mense van genade te wees. Begenadig deur God.

Hierdie man van die bad van Batesda was vasgevang in die wet van self pogings wat telkens maar net misluk het. Maar God dank vir die genade en die waarheid wat in Christus gekom het (Joh. 1:17) en wat gekom het en ook hom begenadig het!

Daarom is hierdie verhaal die verhaal van ‘n teken vir elkeen wat vasgevang en magteloos sit. Sy dit deur die wet, of deur wat óók al. En wat vir hulle vertel van Jesus Christus. Die Een wat uitgeroep het daar in Mat. 11:28: “Kom na My toe, almal wat uitgeput en oorlaai is, en Ek sal julle rus gee.”

Ja, om so elkeen wat vasgevang sit onder die las van die wet en self pogings (om dit te probeer gehoorsaam), aan te moedig om tot rus te kom in Jesus. Deur die lewe wat Hy aanbied, in geloof, aan te neem.

Want daar sonder was dit ‘n onmoontlike saak vir die tipiese Jood om die sowat 2000 reëls na te kom waarmee die Fariseërs die wette van die Ou Testament gaan uitbrei het.

Soos onder andere, dat jy nie jou bed matjie op die Sabbat mag rondra nie. En ook nie meer as 3 myl op ‘n Sabbat mag stap nie.

Die een “mag nie” na die ander “mag nie!

G'n wonder Jesus moes vir hulle sê: “Kom na My toe, almal wat uitgeput en oorlaai is, en Ek sal julle rus gee.”

Hy was hulle Sabbat. Hy was die einde aan alle menslike pogings om tot rus te kom. Hy was ons oorwinning in alle opsigte.

Ja, van alle dinge wat ons bind en boei, wat verhoed dat ons werklik vry kan wees.

Jesus het gekom sodat ons elke dag van die week, onder alle omstandighede, werklik vry kan wees.

Daarom het Jesus dit wat Hy in hierdie man se lewe gedoen het met soveel erns bejeën. Soveel so dat ons daar in Joh. 5:14 lees: “Later kry Jesus hom in die tempel en sê vir hom: Kyk, jy is nou gesond. Moet nou nie meer sonde doen nie, sodat daar nie iets ergers met jou gebeur nie.”

In dieselfde sin hoor ons hoe Paulus vir die gelowiges daar in Suid-Galasië sê: “Julle was so goed op pad. Wie het julle verhinder om die waarheid te bly gehoorsaam?” (Gal. 5:7). Met ander woorde: Julle is so goed oppad met Jesus. Hoe kan julle nou weer toelaat dat iemand julle weer boei met al hierdie ou boeie waarvan Jesus julle vrygemaak het?! Bly vashou aan julle vryheid wat julle verkry het deur God se genade geskenk in Christus Jesus.

‘n Mens kan ook sê: kruip nog dieper in onder die kombes van genade wat God oor julle gegooi het in Christus Jesus. Groei in julle bewus-wees van hierdie genade en geniet van hierdie vryheid in Christus.

Waarom sê ek al hierdie dinge? Omdat dit ons help om beter te verstaan wat ons s'n geword het toe Christus “lewe” aan ons bedien het. Hierdie lewe het ons vry gemaak. Hierdie lewe het die boeie in ons lewe, waarmee ons vir soveel jare geboei was, kom oopsluit. En dit het ons ingelei in ‘n lewe van rus en vrede en ‘n nuwe wonderlike toekoms van melk en heuning, oorvloed vir ons oopgemaak.

Maar hoor ook Jesus se waarskuwing aan hierdie man later: “Moenie weer sondig nie! Dit is sonde om weer na ‘n wettiese lewe terug te draai nadat jy eers die vryheid in Christus Jesus geproe het.

Maar dit is ook belangrik om die anderkant van hierdie teken raak te sien. Dit sien ons in die lewens van die dissipels. Kyk hoe lyk hulle net na die kruisiging van Jesus, en ook na die hemelvaart van Jesus! Moedeloos, bang, so bewus van hulle eie menslike swakheid. Maar kyk hoe lyk hulle na Pinksterdag: vol krag en bruisend van entoesiasme! Want God se Gees het hulle aangeraak en opnuut bewus gemaak van dit wat hulle s'n is in Christus Jesus. Vrygemaak deur die nuwe, ewige lewe in Christus Jesus.

Mag dit opnuut weer vir jou ook opgewonde maak om weer hiervan bewus te word!

DEEL 6

HIERDIE LEWE IN CHRISTUS IS ALGENOEGSAAM EN ONUITPUTLIK

Jesus het daar in Joh. 10:10b gesê: *Ek het gekom dat hulle die lewe kan hê en dit in oorvloed. Paulus sê daar in Gal. 2:19b en 20: “ek is saam met Christus gekruisig, en nou is dit nie meer ek wat lewe nie, maar Christus wat in my lewe. Die lewe wat ek nou nog hier lewe, leef ek in die geloof in die Seun van God wat sy liefde vir my bewys het deur sy lewe vir my af te lê.”*

Hoor jy waar Jesus en Paulus die klem lê? Op die “lewe” en “Christus wat in my lewe”!

En dit is oor hierdie lewe waaroor ons aan die gesels is. Om iets meer daarvan te verstaan. Vir hierdie rede kyk ons tans na die 7 wondertekens wat Johannes gekies het om te gebruik om vir sy lesers te help om die verskillende dimensies van hierdie lewe beter te begryp. En om dus beter te begryp wat Jesus in en vir elkeen van ons kan doen.

Maar tog wil hierdie 7 wondertekens nog meer doen as dit. Want in elkeen van hierdie 7 wondertekens lê ‘n geheim opgesluit wat vir ons hele lewe van belang is.

Ons het reeds oor 3 wondertekens gesels. En jy het teen hierdie tyd agtergekom ons is elke keer besig om ‘n bietjie dieper en wyer waarhede oor hierdie lewe oop te maak soos wat ons aangaan.

Die water wat in wyn verander het vir ons aangetoon dat die lewe wat Christus vir ons kom aanbied het, van ‘n totaal ander aard, en baie beter is as die ou wyn-lewe waaraan ons gewoon geraak het. Wat ons weet geen fees was nie en almal ongelukkig en verleë gemaak het.

Toe het ons met mekaar saam gaan kyk na die gebeure rondom die koninklike amptenaar wie se seun gesond geword het. Hier het ons ontdek dat hierdie lewe in Jesus ‘n “ewige lewe” is, wat letterlik alle grense van tyd en afstand kan oorbrug. En hoe wonderlik was dit nie vir ons om dit te besef nie! Veral as ons kyk na ons eie liggame wat oud word! Om dan te besef: maar die lewe binne-in ons, wat ons nou in Christus het, word nie saam met ons liggame oud nie! Hierdie lewe is selfs in staat om ons lewendig oor die grense van die graf heen te dra na ons ewige nuwe lewe saam met Jesus!

Toe het ons gaan stilstaan by die genesing van die lam man by die bad van Betesda. En daar het ons ontdek dat die krag van hierdie lewe ‘n mens vry maak. So vry dat ‘n Paulus kan sê: *Ek lewe nie meer nie, maar Christus lewe in my!*

Kom ek sê net nog een dingetjie oor die Evangelie van Johannes voor ons aangaan: Johannes probeer nie deur sy evangelie enigsins aandui dat hierdie 7 wondertekens die een na die ander, histories-kronologies, deur Jesus gedoen is nie. Daar was ook vele ander wonders wat Jesus gedoen het wat Johannes nie eers probeer aanstip nie. Daarom kry ons by Johannes groot tyd-gapings waarvan die ander Evangelies ons vertel, waarvan hy ons niks vertel nie. Kyk bv net na dit wat daar in Joh. 5:1 en 6:4 staan. Albei verse handel oor ‘n Joodse fees, en heel waarskynlik dieselfde Joodse fees, naamlik die Paasfees, met ‘n jaar wat tussenin verbygegaan het. Maar wat tussenin in daardie jaar gebeur het, was nie vir die verhaal wat Johannes aan die vertel is, so belangrik nie. Daarom vertel hy nie vir ons wat in daardie tyd gebeur het nie.

Met dit gesê, kom ons lees Johannes 6.

4. Die voeding van die 5000 plus (6:1-15).

Het jy raak gesien Filippus kon geen manier sien hoe hulle net vir “elkeen van hulle ‘n stukkie brood ...” gee nie (v 7)?

En tog lees ons in vers 12, na hierdie wonderteken, dat “die mense versadig was ...”!

Kom ek vertel jou so ietsie oor die tyd en die plek wanneer hierdie wonder plaasgevind het. Vers 15, hier in Joh. 6, vertel vir ons dat Jesus, wat die skare betref, geweldig populêr reeds was.

En hierna, sou ons sien, gaan Hy ‘n tweede fase van Sy bediening in. Wat werklik ‘n tyd sou wees waarin die argwaan en woede van veral die leiersfigure van Sy tyd, geweldig sou toeneem teen Hom. En dit was veral as gevolg van twee dinge: 1. As gevolg van die aansprake wat Jesus oor Homself gemaak het; en 2. juis as gevolg van Sy populariteit by die skare. Soveel so dat Markus 15:10 sê dat hulle Hom juis as gevolg van hulle jaloesie sou laat gevange neem.

Die derde ding wat belangrik is om raak te sien is dat Johannes ons vertel van ‘n groot groep “dissipels” wat op hierdie stadium nog saam met Jesus was (kyk vers 60 en 66).

Eintlik was daar drie groepe “dissipels”: nl. die 12; dan die groter groep dissipels wat die “baie” genoem word, en dan was daar die groot skare.

En dit is teen hierdie agtergrond wat hierdie teken plaasvind.

Eerstens, om almal van hulle te toets. Almal van hulle sou deur hierdie teken uitgedaag word, en Jesus sou baie fyn oplet na elkeen van hulle se reaksie op wat Hy hier doen en sê.

In die tweede plek was hierdie teken bedoel om al hierdie mense letterlik “uit te sif”.

Jesus het presies geweet wat hier aangaan. Daarom het Hy Homself onttrek en tyd alleen gaan spandeer. Hy het geweet daar was sommige van hulle wat Hom koning wou maak. Terwyl ander, soos Hy self aan hulle sê, net rondom Hom wou wees vir die “brood” en die tekens wat Hy gedoen het. Daarom moes hulle gesif word.

En daarom was die derde rede vir die teken: om hulle ‘n geleentheid te gee om elkeen te kies wie dit ernstig met Hom bedoel.

Die manier hoe Hy dit gedoen het was om aan hulle “lewe” in die vorm van brood te bedien. Kyk maar wat daar in Joh. 6:5 en 6 staan.

Kom ons dink ‘n bietjie saam oor presies wat dan die toets was waarmee Jesus hierdie “dissipels” mee wou toets?

Hierdie gedeelte vertel dit aan ons. Jesus wou alleen daardie dissipels aan Sy sy hê vir wie Hy net so noodsaaklik was as daaglikse brood. As hulle moes kies tussen Hom en brood, moes hulle sê: Jesus! Ons wil Jesus as ons Here hê.

Dit is ook waarom Hy vir hulle sê: Ek is die brood van die lewe. Vir Hom was dit ‘n saak van lewe en dood. Want Hy het verstaan dat, om Hom in hulle lewe te hê of nie, was ‘n saak van

lewe en dood. Daarom wou Hy net dissipels hê wat niks anders wou hê in die lewe as net Hom in hulle lewe nie.

Hoor hoe radikaal sê Hy dit vir hulle: "Ek is die brood wat lewe gee. Wie na My toe kom, sal nooit weer honger kry nie, en wie in My glo, sal nooit weer dors kry nie" (v. 35). En "Dit verseker Ek julle: As julle nie die liggaam van die Seun van die mens eet en sy bloed drink nie, het julle nie die lewe in julle nie. Wie my liggaam eet en my bloed drink, het die ewige lewe, en Ek sal hom op die laaste dag uit die dood laat opstaan. My liggaam is die ware voedsel, en my bloed is die ware drank. Wie my liggaam eet en my bloed drink, bly in My en Ek in hom" (v. 53-56).

Waarop 'n klomp van hulle Hom eenvoudig verlaat het, want dit was vir hulle te radikaal.

Hy sorteer hulle gou uit deur vir die skare te sê: "Julle moet nie werk vir die voedsel wat vergaan nie, maar vir die voedsel wat nie vergaan nie en wat ewige lewe gee. Dit sal die Seun van die mens vir julle gee, want God die Vader het Hom die mag daartoe verleen."

En uiteindelik sou hulle kies om, in plaas van hulle koning te word, Hom eerder te kruisig! Want hulle het nie verstaan en geglo dat Hy werklik hulle "lewe" was nie.

Toe vra Hy vir Sy dissipels of hulle nie ook wil gaan nie. Waarop hulle Hom antwoord (vers 68 en 69): "Here, na wie toe sal ons gaan? U het die woorde wat ewige lewe gee. En ons glo vas en ons weet dat U die Heilige van God is."

Sien, hulle het verstaan waarom Hy hierdie teken gedoen het. Iets het met hulle gebeur wat gemaak het dat hulle geestesoë begin oopgaan het vir wie Hy werklik was.

Baie van die ander wat Jesus gevolg het, het dit nie raakgesien nie. Daarom het hulle weggegaan. Maar met God se ware dissipels moet dit êrens gebeur dat hulle begin sien en verstaan het wie Jesus werklik was.

En dit sou uiteindelik hulle dra en hulle help om Hom aan te hou volg, al sou wat ook al gebeur. Soos 'n Paulus. Dink maar net waardeur hy nie alles moes gaan nie. Al die lyding, al die weerstand en vervolging! Soos hy aan die einde van sy lewe, daar in 2 Tim. 1:15, sê: "Soos jy weet, het almal in die provinsie Asië my in die steek gelaat."

Wat hom aan die gang gehou het, verwoord hy so daar in Gal. 1:15 en 16: "Maar God het my al voor my geboorte vir Hom afgesonder, en Hy het my in sy genade geroep. Toe Hy in sy goedheid besluit het om sy Seun aan my te openbaar ..."

Hierdie openbaring in sy gees was die sleutel vir sy vasbyt. En dit moet met elkeen van ons gebeur. God se Gees moet ons help sien dat Hy werklik die Brood van God is. Wat van die hemel na ons gekom het. Wat net so noodsaaklik vir ons gees-mens is as wat natuurlike kos vir ons fisiese mens is.

En dit gaan blyk uit die keuses wat ons soms moet maak of ons dit werklik verstaan. As ons moet kies tussen 'n geleentheid om geestelik gevoed te word, of natuurlikerwys vermaak of gevoed te word. Sekere tye sal ons as Sy dissipels moet sê: Ter wille van ons gees-mens en sy welstand, moet ek hierdie uitnodiging van die hand wys. Moet ek tyd maak om, in Jesus se woord, "Sy vlees" eet ... en "Sy bloed" drink. Anders kan ek dalk begin siek word en dalk doodgaan.

Daarom maak Hy ruimte vir daardie tye van toetsing in ons lewens. Om Sy volgeling geleentheid te gee om weer te moet kies. En, in die proses, uitgesif te word: wie volg Hom

opreg, en wie volg Hom met bymotiewe. Vir wie is Hy die Lewe, waarsonder hulle nie kan bestaan nie. En vir wie is Hy maar net nog iets in hierdie lewe wat hulle wil hê.

Daarom is daar ook vandag so 'n geweldige sifting onder mense aan die gang wat hulleself so maklik "gelowiges" en "dissipels van Jesus" noem. Soos dit nog altyd deur al die eeue was.

Maar ek wil op 'n aangenameer noot hierdie gedeelte eindig. En dit is oor die hoekom hierdie gebeure 'n wonder was. In die Grieks lees ons van hierdie klein seuntjie met die mandjie vis en broodjies. Eintlik was dit wat in die mandjie was te veel vir een seuntjie. Dit was heel waarskynlik deur sy moeder doelbewus bedoel om te veel te wees. Om 'n deel van te verkoop vir geld, vir hulle gesin (sy ma het in hierdie klomp mense 'n geleentheid gesien om 'n bietjie geld te maak).

Ek kan my so indink wat hier gebeur het: hoe hierdie seuntjie tot voor in die skare, uit nuuskierigheid en om te sien, geskuif het. Tot die dissipels hom en sy mandjie sien. Julle ken die res van die storie. Hoe Jesus dan hierdie broodjies neem (soos rooster broodjies), bid, dit begin breek en vir die dissipels gee om uit te deel. En dan dieselfde doen met die vis. En elke keer sien hierdie seuntjie hoe Hy net aanhou gee en gee en gee ... Totdat elkeen in daardie skare, van meer as 5000, gevoed is. (Onthou, die getal 5000 was net as ons net die manne alleen sou tel wat daar was. Heel waarskynlik was daar in totaal oor die 10 000 mense dus, as ons die vrouens en kinders by sou tel).

Die kos het net aangehou kom. Sonder ophou. Meer as genoeg. In oorfloed. Soos die lewe waarvoor Jesus gekom het. Altyd meer as genoeg is.

Soms twyfel ons daaraan of Hy werklik kan versorg. Of daar genoeg sal wees. Ook môre en oormôre.

Maar dan moet ons onthou wat hierdie seuntjie voor sy oë gesien gebeur het. Hoe dit net aanhou en aanhou, totdat almal se behoeftes bedien is.

Dan moet ons onthou dat hierdie Jesus, wat hier aan die werk is, wat ons lewe is deur die werking van Sy Gees, in ons woon deur die werking van Sy Gees. Sy lewe is vir ons genoeg. Oorgenoeg. Ten alle tye.

Soveel so, dat ons agterna kan getuig, aan die einde van ons lewe sal kan getuig: In Hom, deur Hom, het ons te alle tye, werklik gelewe. Nie net bestaan nie, maar gelewe. En dit in hoofletters. In oorfloed!

DEEL 7

HIERDIE LEWE TRIOMFEER SELFS OOR DIE NATUUR-WETTE EN MAGTE OM ONS

Onthou waarmee Jesus hier besig is: naamlik om Sy dissipels op te lei. Soos Joh 20:30 en 31 baie tereg sê: Hy het hierdie tekens spesifiek voor Sy dissipels gedoen ... Sodat hulle daardeur tot geloof kan kom. En deur geloof hierdie lewe sou ontvang.

Hierdie sewe tekens was dus bedoel om lewe aan Sy dissipels te bedien. En ook dus aan ons. Dat ons, terwyl ons daar aan Sy voete sit en luister en dink oor hierdie 7 tekens, in die proses deel sou kry aan die lewe wat Hy ook aan ons wil bedien in die proses.

Dit bring my by die vyfde van hierdie tekens. Kom ons lees Joh. 6:16 tot 21 saam.

Dit is nie 'n lang storie dié nie, maar tog so gelaai! En omdat dit een van die 7 is, moes dit vir Jesus van groot belang gewees het.

Let ook op dat net die dissipels hierdie keer betrokke is. Dit was net vir hulle, en dus vir hulle opleiding bedoel dié keer.

Beide Matteus en Markus vertel ons ook van hierdie gebeure. En albei van hulle het baie meer as Johannes daaroor te sê. Wat weer vir ons sê: Johannes wil net een ding en net dit vir ons elke keer sê.

So vertel Matteus en Markus vir ons hoe Jesus Sy dissipels letterlik “gedwing het” om in die boot te klim. Die woord wat hier in die Grieks gebruik word is 'n baie sterk woord. Dit is bv dieselfde woord wat gebruik word daar in Luk 8:45 waar die dissipels praat van die skare wat eenvoudig teen hulle aangedruk het (“aangedring het” vertaal die NAV) , sonder dat hulle enige manier gehad het om hulle daarteen te verset.

Dieselfde woord word ook daar in Luk. 22:63 gebruik as daar staan dat die manne Jesus, soos tipiese polisiemanne, magteloos vasgehou het. As hulle dan sê: Kom saam! Dan kom jy saam!

Dit is in daardie selfde betekenis wat hierdie woord hier gebruik word as daar vertel word hoe Jesus gesê het: Klim in die boot! En toe moes Sy dissipels eenvoudig noodgedwonge net inklim!

Dit is belangrik om te weet, want Jesus het 'n baie spesifieke plan met hulle op daardie boot gehad! Dit was deel van hulle leerplan as Sy dissipels wat daar sou gebeur op daardie boot! Hy was van plan om hulle op daardie boot doelbewus in 'n situasie te sit waarin hulle iets nuuts oor Hom, en die lewe wat Hy bedien aan mense, sou ontdek!

Presies dus soos Hy met hulle gemaak het toe Hy vir hulle gevra het om die skare te voed! Daardie storm op die see was dus nie vir Jesus 'n verrassing nie! Dit was alles deel van die groter leerplan!

Dit bring ons by die teken wat hier plaasgevind het spesifiek. Eintlik is dit vier tekens wat hier gebeur. En elkeen wil vir ons iets dieppers en meer sê: oor die lewe en die betekenis daarvan vir ons as Sy dissipels met die oog op die toekoms.

Kom ons kyk 'n bietjie daarna in detail. Ons sien Jesus wat berg toe gaan om te bid. Jy weet seker dat berge in die Bybel altyd ook baie keer hierdie geestelike betekenis het. Dit dui in baie situasies die sogenaamde "hoë" of belangrike plekke aan.

Wat onmiddellik vir ons iets aandui oor Jesus. Dit naamlik dat Hy die Een is wat aan die regterhand van die Vader sit (Heb 1:3). Of, soos Hy daar in Ps. 68:18 of in Ef. 1:20 verwoord word, as die Een wat vanuit 'n posisie van outoriteit vir en namens Sy dissipels in gebed intree (intersessie doen). Heb. 7:25 praat ook hiervan.

In 'n sin sien ons dus iets hier gebeur van wat in die toekoms, na die opstanding van Jesus, en dus in ons tyd, vandag, sou gebeur. Van hoe Jesus, as die Een met al die mag en gesag, vir ons intree by die Vader. Ja, as die Een aan wie alle mag in die hemel en op aarde, en ook dus op die see, behoort (vgl. Mat. 28:18-20).

Verder is dit belangrik om mekaar die see as teken te wys. In die Bybel word die see gebruik as 'n simbool om die wêreld en veral die nasies van hierdie wêreld mee aan te dui. As Jesus dus vir Simon Petrus sou sê dat Hy van hom 'n "visser van mense" sou maak (Mat. 4:19), sê Jesus eintlik aan hom dat Hy hom uitstuur onder die nasies van hierdie wêreld. (Pinksterdag sien ons hoe Petrus dus letterlik sy net uitgooi en sovele van die mense uit sovele nasies van die wêreld vang!)

Maar hoe rusteloos en stormagtig is die see nie! Dit is altyd aan die verander, en jy is nooit heeltemal seker wat daar gaan gebeur nie. Baie soos dit ook maar onder sovele van die nasies van die wêreld ook maar is.

Tog stuur Jesus Sy dissipels doelbewus die see in!

En dan is daar die storm as teken! Ons lees dat 'n sterk wind gewaai het. Oral op aarde is bose magte aan die werk. Die hele wêreld is vol van hulle. En soos die winde op die see, waai hulle soms sterk en ander tye is dit skynbaar doodstil.

Maar veral as God se dissipels hulle in bepaalde situasies sou in-waag, beleef ons hoe die winde van die bose begin waai. Om letterlik die mense van God te probeer vernietig. Tans gebeur dit in China, die Arabiese land, in die Noord-Afrika, ens.

Maar nie net daar nie. Almal van ons is daarvan bewus in en rondom ons. Kyk maar hoe sê Paulus dit daar in Ef. 6:12.

Daarom sê Jesus vir Sy dissipels daar in Joh. 16:33: In hierdie wêreld gaan julle vervolging belewe. Mense gaan julle haat en julle probeer doodmaak.

Jesus het dit geweet. En tog stuur Hy ons in in hierdie wêreld en onder hierdie mense.

En dit bring ons by die teken van Sy loop op die see. Het jy opgelet dat Jesus die hele tyd geweet het wat met die dissipels aan die gebeur was, selfs toe Hy nog op die berg was en hulle op die see!

Dit is natuurlik geweldig bemoedigend, ook vir ons. Om te weet Hy weet en ken die detail van ons lewens, ook nou!

Tydens 'n ander geleentheid toe hulle ook op see was, was daar ook 'n storm wat hulle amper oorweldig het (Luk. 8). Maar toe was Jesus fisies by hulle op die boot, al het Hy gelê en slaap en moes hulle Hom eers wakker maak om die storm stil te maak!

Hierdie keer kom Hy midde die storm na hulle aangeloop op die see!

Wat hulle destyds geleer het uit die vorige ervaring was dat as Jesus teenwoordig is, Hy in staat was om selfs die natuur en sy magte te beheer. Die lewe wat in Horn was, was in staat om selfs hierdie magte te beheer.

En dit is presies dit wat Hy vir Sy dissipels in hierdie gebeure wou leer.

Elkeen van ons kan dit interpreteer in die lig van ons eie ervaringe tot nou toe. Die meeste van ons ken die kragte wat in hierdie wêreld aan die werk is,. Sy dit die natuur, of die stukkendheid van hierdie wêreld, of die onsigbare magte in die lug. Wat ongelowiges, en selfs gelowiges, en onself as ons eerlik is, soms kan oorweldig.

Hoeveel keer raak ons nie bewus van onsigbare magte wat selfs hier tussen ons, en in ons, aan die werk is nie! Daar in Ef. 6:12 staan dit duidelik. Maar ook in 'n vers soos 1 Tess. 2:18 (hoe moeilik dit ook nou al is om mooi te verstaan!).

Daar is magte daar buite, en selfs in ons, aan die werk, waarteen ons in ons eie krag totaal magteloos is.

Soos teen hierdie storm op die meer!

Maar Goddank, ons is nog nie daardeur totaal oorweldig nie. Hoekom nie? Omdat Jesus, en Sy lewe, in en deur en om ons aan die werk is.

Hy wat in ons woon, en om ons aan die werk is deur Sy Gees en deur die gawes van die Gees, is die Een wat aan Sy dissipels na Sy opstanding uit die dood daar in Mat. 28:18 gesê het: Aan My alle mag in die hemel en op aarde gegee. Ja, midde al hierdie storms wat julle in hierdie wêreld mag belewe, is Ek altyd by julle (Mat. 28:20).

Sy krag, en die krag van Sy lewe, is sterker as enige van hierdie storms en aanslae wat ons mag belewe.

Dit is wat Jesus hier vir Sy dissipels aan die leer is deur hierdie teken. En hierdie les sou hulle lewens in baie situasie later in hulle lewens nog red.

'n Laaste ding: Nêrens in die Bybel belowe God dat Sy mense totaal van moeilikheid vry sou wees nie. Inteendeel. Soms lei Hy ons doelbewus juis daar in. Hy dwing ons as't ware om in die boot in te klim en 'n storm tegemoet te vaar.

Natuurlik weet ons dit nie vooraf nie. Maar wat ons wel weet, is dat as Hy ons in bepaalde situasies inlei, sal en wil Hy ons ook in daardie situasie beskerm en bewaar deur Sy krag en Sy lewe.

Moeilikheid sal en kan ons nie vernietig nie. Veilig in die hande van die Here midde sulke moeilikheid, laat ons agterna saam met die Hebreërskrywer daar in Heb. 12:11 kan sê: "Wanneer ons getug word, lyk die tug op daardie oomblik nie na iets om oor bly te wees nie, maar om oor te huil. Later lewer dit egter vir dié wat daardeur gevorm is, 'n goeie vrug: vrede omdat hulle gehoorsaam is aan die wil van God."

Ons het dit juis nodig om deur hierdie dinge te gaan, om Christus en Sy krag en Sy lewe, beter as ooit te verstaan.

DEEL 8

HIERDIE LEWE LAAT BLINDES WEER SIEN

Kom ons lees Joh. 9.

Ons het vir mekaar gesê dat met die teken van die voeding van die vyfduisend Jesus 'n nuwe fase van bediening binnegegaan het waartydens Hy voortaan baie konflik sou belewe.

In hierdie gedeelte sien ons hoe hierdie konflik rondom Jesus geïntensiveer het en die kloof al wyer geword het. Met die gevolg dat dit aan die einde van hierdie gebeure uitloop op 'n totale skeiding, as hulle dan hierdie man, en sy familie uitban uit die sinagoge.

Die verdeeldheid het al hoe meer sigbaar geword. Aan die eenkant was daar godsdiens en aan die anderkant was daar geestelike lewe en visie. Aan die eenkant was daar die historiese sisteem, en aan die anderkant was daar organiese lewe. Aan die eenkant was daar die dissipels van Moses en die wet (vers 28), en aan die anderkant was daar Jesus se dissipels. En hierdie twee groepe het al verder en verder uitmekaar gedrywe hoe meer die dissipels van Jesus geestelik begin "sien" en verstaan het.

Hierdie konflik en verdeeldheid het rondom een ding gesentreer, naamlik dit wat Johannes daar in Joh 1:4 gesê het: "In Hom was daar lewe, en die lewe was die lig van die mense."

Die lig het in mense se lewens aangegaan as gevolg van die feit dat hulle deur hierdie lewe bedien is. Sonder hierdie lig was hulle situasie hopeloos -soos die tipies godsdienstige Joodse situasie was. Hoekom dan? Vers 41. Omdat niks hulle sonde verander het nie. Hulle was sondig en skuldig en het so gebly. Soos wat dit maar in al die gevalle waar is in alle ander godsdienste of wettiese sisteme. Ek sê nie so nie. Jesus sê so.

Aan die anderkant kry ons mense soos hierdie man van wie ons hier lees. Wat kan sê: "Een ding weet ek wel: ek was blind, en nou sien ek." (vers 25).

Met hierdie woorde getuig hy dat hy ook eens hopeloos was, maar nou nuwe hoop gevind het. Soos wat daar 'n tyd was wat hy fisies blind was, maar ook geestelik blind was, soos hulle. Die verskil was net dat hy dit geweet en bereid was om dit te erken, en oop was vir hulp.

Immers, sy fisiese blindheid het hom immers elke dag bewus gemaak van hoe afhanklik hy van die hulp van ander was. Terwyl die mense in die ander groep juis hiermee gesukkel het. Hulle was so selfversorgend en selftevrede dat hulle gevoel het hulle het niemand anders nodig nie.

Ons lees hier in Joh. 9:1 tot 3 die volgende: "Terwyl Jesus wegstap, sien Hy 'n man wat van sy geboorte af blind was. Sy dissipels vra Hom toe: 'Rabbi, deur wie se sonde is dit dat hierdie man blind gebore is: sy eie of sy ouers s'n?' En Jesus antwoord: 'Dit is nie deur sy eie sonde nie en ook nie deur sy ouers s'n nie, maar hy is blind sodat die werke wat God doen, in hom gesien sal kan word.'"

En dit is natuurlik nie net waar van hierdie man nie, maar ook waar van elke mens. Almal van ons is gebore met hierdie geestelike blindheid. En ongeag wat die aard van ons gebrek is, is dit bedoel as 'n geleentheid waarin iets van God se heerlikheid en soewereine krag gesien kan word.

Wat is jou gebrek? Wat voel jy is jou grootste probleem in die lewe? Miskien voel jy die Here vra te veel van jou en dat jy net nie in staat is om alles, wat na jou kant toe kom, te hanteer nie. Dink maar aan 'n Moses. Toe die Here vir hom sê dat Hy hom wil gebruik as die een wat die volk uit Egipte moes lei, het hy elke moontlike verskoning gebruik om daar uit te kom. En elke keer het die Here vir hom gesê dat Hy ook in daardie behoefte en gebrek kan en wil voorsien.

Nou kom hierdie mense en maak asof hulle dissipels van Moses is. Maar hoe vals kan 'n mens nie wees nie! Want waar Moses bereid was om God se soewereine grootheid en krag te aanvaar in geloof, was hulle nie bereid om dieselfde te doen nie.

Onthou jy vir Jeremia? God roep hom en gee hom 'n opdrag om na Israel te gaan. En sy verskoning waarom hy nie kan gaan nie is dieselfde as dié van 'n Moses. Dat hy nie kan praat nie, want hy is bloot 'n kind. Waarop God hom dan daar in Jer. 1:7 en 8 antwoord: "Toe sê die Here vir my: Jy moenie sê: "Ek is te jonk" nie. Jy moet gaan na wie toe Ek jou ook al stuur, en alles wat Ek jou beveel om te sê, moet jy sê. Moenie vir hulle bang wees nie, want Ek is by jou, Ek sal jou red. Dit is wat die Here gesê het."

Telkens kom ons as mens voor situasies en uitdagings te staan waarin ons nie antwoorde het nie. Waarin ons ons hulpeloosheid en hopeloosheid moet erken. En waarin ons moet sê: Ons hulp kom van die Here. Ons redding in hierdie situasie is net om God en Hom alleen te vertrou vir uitkoms. (Vgl. ook Rom. 7:18 ev in hierdie verband).

Almal van ons word as sondeurs gebore, en kan op geen manier uit ons eie krag geestelike genees en geregverdig raak nie. Net God en die heerlike verlossingswerk in Christus Jesus kon hierdie onmoontlike in ons lewe moontlik maak.

Maar kom ons dink so 'n bietjie verder oor hoe hierdie woord ook in die dissipels se verder opleidingsprogram nuwe betekenis sou kry. Hier aan die vooraand van Jesus se kruisiging het Petrus en al die ander dissipels vir Jesus gesê dat hulle die pad saam met Hom sou stap, al was dit die dood in (Mat. 26:35). Maar tog het die kruisgebeure hulle totaal oorbluf en verbysterd laat staan. In so 'n mate dat hulle soos die Emmaüsgangers daar in Luk. 24:21 verwese moes erken dat hierdie Jesus nie was wie hulle gedink het Hy is nie. Daarom was hulle moedeloos en sonder enige hoop.

Daarom moet hulle oë oopgemaak word vir die ware heerlikheid van hierdie Jesus.

En dit gebeur dat met die ontdekking van Jesus as die opgestane Here, maar ook as die Doper met die Gees, na Pinksterdag. Dan sien ons heeltomal "ander dissipels", want Jesus se nuutontdekte heerlikheid en nuutontdekte lewe het hulle verander in mense wat werklik kon sien.

Luister maar net na Petrus se woord daar in Hand. 2:14 e.v. om te sien hoe geweldig het hierdie lewe hulle lewens totaal verander!

Sien, dit is ook wat gebeur aan die voete van 'n lewende Jesus met dissipels van Jesus. Sy lewe verander hulle meer en meer elke dag. Sodat hulle saam met 'n Paulus kan sê: Ek is tot alle dinge in staat deur Christus wat vir my die krag gee (Fil. 4:13).

Maar dit gebeur nie met dissipels van Moses wat nog boonop onder die wet is nie.

Wat hulle nodig het is dit wat Jesus vir Sy dissipels geleer het wat hulle opdrag is: Ek het julle gestuur om hulle oë oop te maak, sodat hulle kan wegdraai van die duisternis af na die lig. (Hand. 26:17,18).

En dan is hierdie wegdraai net die begin van 'n hele lewenslange proses. Waarin ons gereeld aan mekaar sal moet herken hoe blind ons was, maar hoe ons nou, deur Jesus se genade en lewe, tog kan sien.

Ja, sal ons soos die man wat in hierdie teken moet sê, as hulle ons vra wie ons oë dan oopgemaak het, dat dit Jesus was. Eers was Hy vir hom bloot net nog 'n man (vers 11). Maar later, in vers 17, bely hy darem al dat Hy 'n profeet moet wees. Tot hy uiteindelik ontdek dat Hy die Seun van God is. En as sy oë hiervoor oopgaan, begin hy Hom te aanbid.

Dit gebeur met dissipels van Jesus ook. Die lewe wat ons in Christus Jesus ontvang het, was maar net die begin van alles. En hierdie lewe neem net meer en meer in ons lewe toe. Maak ons geestelike oë en verstand net meer en meer oop vir nuwe openbaringe. Soveel so dat ons saam met 'n Petrus daar in 2 Pet. 3:18 kan sê: Ons groei in genade en in die kenne van ons Here en Verlosser, Jesus Christus.

Ja, selfs die hoop in ons groei stelselmatig as gevolg van hierdie opstandingslewe van Christus in ons (1 Pet. 1:3).

Daarom is daar hierdie skeiding tussen mense moontlik. Selfs tussen Christelik-godsdienstige mense en werklike Christene. Omdat die een se geestelike oë nog blind is, terwyl die lewe en die heerlikheid van Jesus die ander se oë oopgemaak het sodat hulle werklik kan sien.

En daarom gaan daar altyd moeilikheid wees tussen hierdie twee groepe. Daarom is daar altyd moeilikheid tussen tradisie en godsdienstige sisteme, en die ware gelowige familie van God.

Dit is dan ook die kentekens van die ware dissipels van Jesus. Telkens gaan ons voldoende getuienis vind dat hulle mense is wie se geestelike oë oopgemaak is, en steeds meer en meer oopgemaak word.

DEEL 9

HIERDIE LEWE OORWIN SELFS DIE DOOD EN AL SY FINALITEIT

Kom ons lees Joh. 10:40 tot 11:57.

Ons is met hierdie gebeure in die laaste pylvak van Jesus se lewe en bediening op aarde. Hy het Judea verlaat oor die doodsdreigemente van die leiers, maar nou kom Hy dapper terug. Terwyl Hy geweet het dat, met hierdie laaste teken, sal hulle finaal planne sou maak om Hom dood te maak.

Dit is so voor die handliggend, dat selfs die dissipels dit ook besef (kyk Joh. 11:8).

Tot dusvêr het ons reeds hoeveel kere gesien hoe Jesus die dood in sy verskillende vorms teëgekrom en elke keer oorwin het met die lewe wat daar in Hom is.

Dink maar aan die gebeure by die huwelik te Kana. Waar Hy die dood in sy vorm van teleurstelling en mislukking – wat die dood tog altyd ook behels – teëgekrom en oorwin het met lewe.

Toe weer later met Sy volgende besoek aan Kana, ontmoet Hy die amptenaar van Kapernaum wie se seuntjie siek was en toe sterf. En daar bedien Hy lewe aan hom oor al daardie tyd en afstand, want hierdie lewe is ook ewige lewe.

Toe kry ons Hom weer daar by die bad van Betesda, waar Hy hierdie man verlos van sy gebondenheid, fisies en geestelik. Dood is uiteindelik die finale vorm van hierdie gebondenheid (kyk Heb. 2:15). En ook daardie gebondenheid word oorwin deur hierdie lewe.

Dan is ons terug saam met Hom daar in Galilea waar Hy die skare voed met 'n paar broodjies en vissies. Om so ook die grense van te min en beperktheid te deurbreek. En of hulle nou 10 000 of 50 000 mense sou wees, dit bly steeds dieselfde. En of die beperktheid of gebrek nou fisies of geestelik was, maak ook nie saak nie. Hierdie lewe deurbreek alles.

Dan sien ons Hom loop op water. Om ook so Sy heerskappy oor die natuurwette aan te dui. Wat veral betekenisvol is as ons daaraan sou dink dat die mees algemene van die natuurwette is dat alles op aarde die een of ander tyd sterwe.

Dit bring ons by die sesde teken: waar die man wat blind gebore was genees word om weer te sien. Die dood is ook altyd blindheid in 'n sin. En in daardie sin is ons eintlik almal blind gebore. Maar Jesus en die lewe wat in Hom is, oorwin beide vorme van hierdie blindheid.

So bedien Jesus telkens lewe midde al die dood. Wat ons bring by hierdie sewende teken. Wat in 'n sin 'n samevatting is van al ses die ander tekens. Om so vir eens en altyd te bevestig dat Hy en die lewe in Hom, die dood kan oorwin in al sy vorms.

Boonop is dit dan ook die sewende teken. Sewe is immers die teken van volmaaktheid of finale afronding. Soos ons soveel keer in die boek, Openbaring, immers sien. Dink maar net aan die kere wat daar sprake is van die sewe lampe, of die sewe gemeentes, of die sewe geeste, en die sewe trompette. Wat uiteindelik alles tot finaliteit en finale afronding bring.

En verder lees ons daar in die laaste boek van die Bybel ook van die boom van die lewe – waarvan ons ook in die eerste boek van die Bybel, Genesis, lees. Die boom, volgens Op. 2:7, waaruit lewe gevloei het.

So is die getal sewe ook teken van die geestelike volheid of oorvloed waarvoor Jesus ook gekom het. En watter beter teken om dit te illustreer as hierdie een waar Jesus, die Opstanding en die Lewe, as't ware die doderyk instap om een van sy prooie letterlik uit sy hande te gaan ruk. Ja, midde hierdie tyd waarin die doodswolke om Hom gehang het omdat Sy tyd self naby was om daar aan 'n kruis te sterwe.

Kyk 'n mens na Jesus in hierdie gebeure, sien jy iets van Sy eie houding teenoor die dood. Hy hoor Lasarus is besig om te sterf, maar weet toe reeds hy is dood. Verder besef Hy Sy eie dood is voor die deur. En kyk net na Hom: geen paniek; geen vrees; geen haas; totaal in beheer van die situasie; en ook so totaal in beheer van Sy eie dood. Daar is eenvoudig nie sprake van die dood wat oorwin, of van die dood as in beheer nie. Daar is duidelik net een Here in hierdie situasie! En dit teken hierdie gebeure rondom Lasarus ook vir ons.

Almal probeer Hom aanjaag. Almal sien net die tragiek in hierdie situasie, en die erns. Skynbaar nie Jesus nie, so totaal in beheer van die situasie is Hy. Dit is amper asof dit nie eers vir Hom baie belangrik is nie.

Maar tog maak ons 'n fout as ons so dink. En kyk ons die diepe erns in hierdie gebeure mis. Want dan mis ons ten minste twee dinge in hierdie gebeure:

Naamlik dat Jesus wou hê die mense moet weet dood is dood, en dat as iets dood is, kan geen mens meer iets daaraan doen nie. Dan staan mense magteloos. Daarom wag Jesus juis nog twee dae voordat Hy kom. Sodat die situasie net deur God verander kan word.

Soos wat kort hierna sou gebeur toe Hyself sterf: net God die Vader sou dit kon verander. Geen ander mag kon daar meer red nie.

Dit alles help ons om ons eenheid met Christus, ook in Sy dood, beter te begryp. Soos daar in Rom. 6:5 staan. Maar ook in Gal. 2:20. As ons eers daar is, kan niks en niemand anders as God en Sy genade ons daar uit haal nie! En as Hy jou daar uithaal en die lewe van Christus aan jou bedien om jou daar uit te haal, dan bly jy nie meer oor nie, want jy is dood! Dan lewe net Christus. Dan is daar nie meer sprake van trots, of eie krag, of menslike wysheid, of menslike ywer wat tel nie. Want ek is gekruisig en dood, en Christus lewe nou.

As die mense van God dit maar net kan begin begryp! Ons lees dit in Romeine en Galasiërs, maar tog verstaan ons nie werklik nie. Soos die Jode wat die Skrif al die jare gelees en gehoor het, en nie verstaan het nie. Daarom is daar nog soveel van “ek” in die mense van God oor! Al het ons Rom. 6 en Gal. 2:20 in ons hande!

Daarom kom Jesus toe daar glad nie meer enige hoop was nie. Daarom gebeur die teken van Lasarus eers toe! Eers toe Lasarus vier dae dood en in die graf was.

Maar moet asb. nie net hier fisies dink nie. Besef dit het ook geestelike implikasies. Die dood is immers nie net fisies nie. Besef dat as iemand geestelik dood is, is hy of sy werklik dood. Menslik gesproke is daar niks wat geen mens daaraan kan verander nie. Dit is hopeloos verby. Net Jesus, Hy wat die Opstanding en die Lewe is, kan die situasie verander. Net omdat Hy daar is, is daar altyd hoop solank daardie mens nog fisies lewe en hier op aarde is. Die lewe wat in Hom is, kan ook in hierdie hopelose situasie lewe bedien.

Soos die eerste teken vir ons vertel het, is hierdie lewe van 'n beter kwaliteit en totaal anders is as die ou lewe (Joh. 2:10). Bewerk hierdie nuwe lewe daardie "ander dimensie", soos in Jesus was 'n paar dae verder, na Sy dood. Soveel so dat Maria Magdalena Hom nie eers kon herken toe sy Hom raakgeloop het na Sy opstanding nie.

En soos die tweede teken sê, deurbreek hierdie lewe enige grense van tyd of afstand. Al was Lasarus reeds vier dae dood, keer niks hierdie ewige lewe nie.

En soos die derde teken ons geleer het, deurbreek hierdie lewe enige vorm van gebondenheid, ook die band van die graf en die dood. Soveel so dat Jesus aan die mense kon sê: Maak hom los, sodat hy vry kan gaan.

En so kan ons aangaan. Soos die teken van die voeding van die skare vertel: hierdie lewe is lewe in oorfloed, en geen tekort kan dit keer nie.

En soos Hy op water kon loop, en die normale natuurwette deurbreek, so loop Hy letterlik oor die magte van die dood ook hier.

Soos Hy die man wat blind was se noodsituasie gebruik het om iets van Sy heerlijkheid te vertoon, so word ook die dood van Lasarus 'n kanaal waardeur Sy heerlijkheid na mense vloei (Joh. 11:4).

En dit alles is presies wat in die lewe van Sy dissipels het die drie jaar wat hulle saam met Hom was. So ontdek hulle ook dat Hy werklik is wie Hy sê Hy is, naamlik "die Opstanding en die Lewe".

En dit is wat in elke ander dissipel van Jesus se lewe ook moet gebeur. Dit wat Johannes hier vir ons gewys het, is ook die dinge wat elkeen van ons aan die voete van Jesus, in ons geestelike lewe en verhouding met Hom, moet ontdek.

Daarom moet ons ook bid dat die oë van ons harte verlig sal word, sodat ons ook hierdie dinge sal begin raaksien en beter sal begin verstaan. Sodat ons iets meer van Sy krag sal raaksien en sal begeer dat Hy ons meer en dieper sal begin losmaak van enige binding, blokkasie of beperking wat daar dalk nog in ons mag wees.

Dit is tog wat dit beteken om werklik die lewe van 'n volgeling van Jesus te lewe. Om in Sy skool te gaan sit en toe te laat dat Hy ons leer.

Sodat daar ook 'n dag kan kom wat ons kan sê wat daar in 1 Joh. 1:1-3 staan: "Van die begin af was Hy daar. Ons het Hom self gehoor; ons het Hom met ons eie oë gesien; ja, ons het Hom gesien en met ons hande aan Hom geraak. Hy is die Woord, die Lewe. Die Lewe het gekom; ons het Hom gesien en is getuie daarvan, en ons verkondig aan julle die Ewige Lewe wat by die Vader was en aan ons geopenbaar is. Hom wat ons gesien en gehoor het, verkondig ons aan julle, sodat julle aan ons gemeenskap deel kan hê. En die gemeenskap waaraan ons deel het, is dié met die Vader en met sy Seun, Jesus Christus."

Mag die Here elkeen van ons leer om hierdie lewe meer en meer as 'n realiteit te beleef.